

Nr 407.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar: Övriga utgifter.

Enligt vad som framgår av statsverkspropositionen (nionde huvudtiteln, s. 162 och 163) har Kungl. Maj:t ej kunnat biträda veterinärstyrelsens hemställan om att under nästa budgetår få disponera 100 000 kronor av anslaget till förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar för ett utvidgat försöksbekämpande av de smittsamma juverinflammationerna. Enligt Kungl. Maj:ts mening skall verksamheten även nästa budgetår hållas inom en oförändrad kostnadsram av 40 000 kronor. Resultatet av den försöksverksamhet, som förra året på riksdagens initiativ igångsattes inom sex hushållningssällskaps områden, visar emellertid redan nu att åtgärderna emot juverinflammationer är av nöden, då i många besättningar en hög procent av djuren visat sig infekterade, ävensom att god effekt av ett rationellt bekämpande förväntas. De förluster inom mjölkproduktionen ävensom den fara ur folkhälsans synpunkt som en utbredning av mastiterna innebär har förut i skilda sammanhang framhållits. Mot bakgrunden härav ter sig den begränsningen av anslaget från det allmänna som Kungl. Maj:t ansett sig böra vidhålla ej lycklig, då den kan medföra att juversjukdomarna mångenstädes inom vårt land ej blir i tid uppmärksammade. De 40 000 kronor som under innevarande budgetår ställts till förfogande för sällskapens veterinäravdelningar har endast räckt till för en blygsam försöksverksamhet inom sex län. Bidraget har därvid utgått med 50 öre per prov samt med 2 kronor för klinisk juverundersökning med maximering uppåt inom rätt snäva gränser. Inom samtliga berörda län har, enligt nämnda uppgifter, undersökts 25 651 djur inom 1 684 besättningar. Med nuvarande otillräckliga tilldelning torde endast ett fåtal besättningar (2—4 %) kunna bli föremål för undersökning inom de områden, som nu är medtagna, under det att verksamheten av detta slag ej alls kan påräknas komma till stånd inom övriga län. Med hänsyn till vikten av att hämma juverinflammationernas utbredning synes det emellertid vara av vital betydelse, att anslutningen kan göras så bred som möjligt. Enskilt initiativ på detta område är ej att förvänta i större utsträckning, då laboratoriekostnaderna är så höga, att de avskräcker många från deltagande.

Det må till slut framhållas, att utsikterna att komma till rätta med juveråkommorna utan nedslaktning av angripna djur avsevärt ljusnat, sedan en hel rad av de moderna antibiotika visat sig effektiva emot juverinfektionerna. Behandlingen måste emellertid synkroniseras med en bakteriologisk

diagnos, då läkemedlens verkningar är specifika. Även ur denna synpunkt är ett ingripande från det allmännas sida väl motiverat. Vid ett uppskjutande av en utvidgad försöksverksamhet till en tidpunkt, då statens ekonomiska läge är gynnsammare, måste man hålla i minnet att, ju mer dessa sjukdomar får ostört utbreda sig, desto dyrbarare blir åtgärderna när man en gång tvingas vidtaga dem.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte medgiva att av medel, som anvisas under nionde huvudtiteln till »Förekommande och hämmande av smittsamma husdjurssjukdomar: Övriga utgifter» för budgetåret 1953/54 ett belopp av minst 100 000 kronor efter Kungl. Maj:ts prövning må användas för bekämpandet av de smittsamma juverinflammationerna hos kor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Anders Pettersson
i Dahl.

Ivar Johansson
i Mysinge.

J. H. Johansson
i Norrfors.

Nils Jönsson
i Rosshol.

Per Persson,
Norrby.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Gustaf Svensson
i Vä.

Nils G. Hansson
i Skegrie.